ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 25ης Μαΐου 1993 *

Στην υπόθεση C-308/91,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Hamburg προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Süddeutsche Zucker-Aktiengesellschaft

και

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 1970, περί των λεπτομερειών εφαρμογής της χορηγήσεως επιστροφών κατά την εξαγωγή ζάχαρης (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/05, σ. 58),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, M. Díez de Velasco και P. J. G. Kapteyn, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Firma Süddeutsche Zucker-Aktiengesellschaft, εκπροσωπουμένη από τον D. Ehle, δικηγόρο Κολωνίας,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τον U. Wölker, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον H.-J. Rabe, δικηγόρο Αμβούργου,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Firma Süddeutsche Zucker-Aktiengesellschaft, εκπροσωπουμένης από τον δικηγόρο D. Ehle, επικουρούμενο από τον H. Schiweck, χημικό-εμπειρογνώμονα, και της Επιτροπής, κατά τη συνεδρίαση της 26ης Νοεμβρίου 1992,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Ιανουαρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 1ης Νοεμβρίου 1991, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Νοεμβρίου 1991, το Finanzgericht Hamburg υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, τρία προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 1970, περί των λεπτομερειών εφαρμογής της χορηγήσεως επιστροφών κατά την εξαγωγή ζάχαρης (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/05, σ. 58).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Firma Süddeutsche Zucker-Aktiengesellschaft (στο εξής: Süddeutsche Zucker και του Hauptzollamt Hamburg-Jonas (στο εξής: Hauptzollamt).

3 Κατά το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 1800/83 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1983, περί τροποποιήσεως των νομισματικών εξισωτικών ποσών (ΕΕ L 176, σ. 65), το ύψος των νομισματικών εξισωτικών ποσών για τη ζάχαρη εξαρτάται από την περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη του προϊόντος. Η υποσημείωση 4 του παραρτήματος Ι του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι η περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη, συμπεριλαμβανομένης της περιεκτικότητας σε λοιπά ζάχαρα

υπολογιζόμενα σε ζαχαρόζη, προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του προπαρατεθέντος κανονισμού 394/70, σε περίπτωση εξαγωγής.

4 Το άρθρο 13 του προπαρατεθέντος κανονισμού 394/70 ορίζει ότι

«1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 766/68 και με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3, η περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη προσαυξημένη, κατά περίπτωση, με την περιεκτικότητα σε άλλα ζάχαρα αναγόμενα σε ζαχαρόζη είναι η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη η οποία προκύπτει με την εφαρμογή της μεθόδου Lane και Eynon (μέθοδος αναγωγής διά χαλκού) σε ιμβερτοποιημένο διάλυμα σύμφωνα με τη μέθοδο Clerget-Herzfeld. Η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη που διαπιστώνεται σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή ανάγεται σε ζαχαρόζη με πολλαπλασιασμό επί τον συντελεστή 0,95.

2. Για τα σιρόπια καθαρότητος ίσης ή ανώτερης του 85 % και κατώτερης του 94,5 %, η περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη προσαυξημένη, κατά περίπτωση, με την περιεκτικότητα σε άλλα ζάχαρα που μετατρέπονται σε ζαχαρόζη, καθορίζεται κατ' αποκοπή σε 73 % του βάρους σε ξηρά κατάσταση. Το ποσοστό καθαρότητος των σιροπίων υπολογίζεται διά της διαιρέσεως της συνολικής περιεκτικότητος σε ζάχαρη διά της περιεκτικότητος σε ξηρά ουσία και πολλαπλασιάζοντας το αποτέλεσμα επί εκατό. Η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη προσδιορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και η περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία σύμφωνα με την αραιομετρική μέθοδο.

(...)»

5 Η Süddeutsche Zucker επιδιώκει την πληρωμή των νομισματικών εξισωτικών ποσών για την εξαγωγή από τη Γερμανία προς το Βέλγιο ορισμένων ποσοτήτων σιροπιού φρουκτόζης της δασμολογικής διακρίσεως 17.02 Δ ΙΙ του Κοινού Δασμολογίου.

6 Οι διάδικοι της κύριας δίκης διαφωνούν ως προς τους τρόπους υπολογισμού του βαθμού καθαρότητας των σιροπίων, ο οποίος, κατά το άρθρο 13 του προπαρατεθέντος κανονισμού 394/70, καθορίζει τη χορήγηση και το ύψος των εφαρμοστέων νομισματικών εξισωτικών ποσών.

7 Το Hauptzollamt Hamburg-Jonas υπολόγισε τον βαθμό καθαρότητας των σιροπίων σε ζαχαρόζη σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$\text{καθαρότητα (\%)} = \frac{\text{συνολική περιεκτικότης σε ζάχαρη (υπολογιζομένη σε ζαχαρόζη)} \times 0{,}95}{\text{περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία}} \times 100$$

8 Η Süddeutsche Zucker αμφισβητεί την εν λόγω μέθοδο υπολογισμού. Λόγω της μεθόδου υπολογισμού που επέλεξε το καθού, η καθαρότητα των σιροπίων φρουκτόζης ανέρχεται κατ' ανώτατο όριο στο 95 %. Η καθαρότητα των σιροπίων της φρουκτόζης πρέπει, επομένως, να υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη την περιεκτικότητά τους σε φρουκτόζη. Εξάλλου, ο ακριβής καθορισμός της καθαρότητας είναι απαραίτητος: μπορεί να πραγματοποιείται με τη βοήθεια υγρής χρωματογραφίας υψηλής πιέσεως (CLHP).

9 Το Hauptzollamt Hamburg-Jonas θεωρεί ότι το άρθρο 13 του προπαρατεθέντος κανονισμού 394/70 αποβλέπει, με τον καθορισμό του βαθμού καθαρότητας των σιροπίων, μόνο στον καθορισμό της περιεκτικότητας σε ζαχαρόζη.

10 Η Süddeutsche Zucker άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht Hamburg κατά των αποφάσεων που έλαβε το Hauptzollamt Hamburg-Jonas στις 12 Δεκεμβρίου 1983, στις 16 Ιανουαρίου 1984 και στις 6 Ιουλίου 1987 βάσει της προπαρατεθείσας μεθόδου υπολογισμού. Το Finanzgericht υπέβαλε τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το ποσοστό της καθαρότητας των σιροπίων υπολογίζεται διά της διαιρέσεως της συνολικής περιεκτικότητας σε ζάχαρη, κατόπιν πολλαπλασιασμού της με τον συντελεστή 0,95, διά της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία και πολλαπλασιάζοντας το αποτέλεσμα επί εκατό;

2) Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η καθαρότητα των σιροπίων φρουκτόζης μπορεί να καθορίζεται διά μετρήσεως της περιεκτικότητας σε φρουκτόζη και συσχετισμού της με την περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία;

3) Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η καθαρότητα των σιροπίων φρουκτόζης μπορεί να καθορίζεται με τον υπολογισμό, διά καταλλήλων μεθόδων, της περιεκτικότητας του ιμβερτοποιημένου διαλύματος σε ξηρά ουσία και τον συσχετισμό της με την περιεκτικότητα του ιμβερτοποιημένου διαλύματος σε ζάχαρη;»

11 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης, η εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση, καθώς και οι γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

12 Εκ προοιμίου πρέπει να παρατηρηθεί, όπως εκτενώς εξήγησε ο γενικός εισαγγελέας (παράγραφοι 5 και 6), ότι η ζαχαρόζη είναι μία ζάχαρη της κατηγορίας των «δισακχαριτών», το μοριακό βάρος των οποίων είναι περίπου το διπλάσιο από αυτό των «μονοσακχαριτών» ή «απλών σακχάρων», όπως η φρουκτόζη και η γλυκόζη. Η παρουσία των μονοσακχαριτών σε ένα σιρόπι μπορεί να προκύπτει απευθείας από την εφαρμογή της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού (μέθοδος Lane και Eynon). Προτού καταστεί δυνατή η κατά τρόπο ακριβή μέτρηση της περιεκτικότητας σε ζάχαρη σιροπίου περιέχοντος ζαχαρόζη, πρέπει να αναχθεί δείγμα του σιροπίου σε διάλυμα αποτελούμενο από ένα μίγμα φρουκτόζης και γλυκόζης (που καλούνται ιμβερτοποιημένα σάκχαρα) μέσω μεθόδου καλουμένης «ιμβερτοποίηση ή υδρόλυση». Η ιμβερτοποίηση αυτή συνεπάγεται κέρδος βάρους περίπου 5 %, το οποίο καλείται «κέρδος ιμβερτοποιήσεως». Προκειμένου να καθοριστεί η περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη πριν από την ιμβερτοποίηση, είναι επομένως απαραίτητο να πολλαπλασιαστεί επί 0,95 η καθοριζομένη με τη βοήθεια της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού (μέθοδος Lane και Eynon) περιεκτικότητα σε ιμβερτοποιημένα ζάχαρα.

Επί του πρώτου ερωτήματος

13 Με το πρώτο ερώτημα του Finanzgericht ζητούνται κατ' ουσίαν διευκρινίσεις ως προς τη μέθοδο που καθιστά δυνατό τον καθορισμό του ποσοστού καθαρότητας των σιροπίων που προβλέπει το προαναφερθέν άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 394/70 και ερωτάται ιδίως αν, στο πλαίσιο της διατάξεως αυτής, ο καθορισμός της συνολικής περιεκτικότητας σε ζάχαρη σύμφωνα με τη «μέθοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του ιδίου άρθρου» περιλαμβάνει πολλαπλασιασμό επί τον συντελεστή 0,95.

14 Πρέπει να αναφερθεί συναφώς ότι, κατά τον καθορισμό της καθαρότητας ενός σιροπίου, διακρίνονται τρεις περιπτώσεις: 1) αυτή των σιροπίων που περιέχουν μόνο δισακχαρίτες, όπως είναι η ζαχαρόζη, 2) αυτή των σιροπίων που περιέχουν μόνο μονοσακχαρίτες, όπως είναι η φρουκτόζη ή η γλυκόζη και 3) αυτή των σιροπίων που περιέχουν μίγμα από μονοσακχαρίτες και δισακχαρίτες. Για τον καθορισμό της καθαρότητας ενός σιροπίου, το προπαρατεθέν άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 394/70 δεν κάνει καμία διάκριση μεταξύ των τριών αυτών περιπτώσεων. Όπως εξήγησαν οι διάδικοι με τις γραπτές παρατηρήσεις τους και όπως ο γενικός εισαγγελέας ανέφερε στις προτάσεις (παράγραφοι 10 και 11), οι τρεις αυτές περιπτώσεις δεν πρέπει, εντούτοις, να τύχουν της αυτής μεταχειρίσεως. Κατά την πρώτη και την τρίτη περίπτωση, ο καθορισμός της περιεκτικότητας σε ζαχαρόζη συνεπάγεται κέρδος βάρους λόγω της ιμβερτοποιήσεως, η πραγματοποίηση της οποίας είναι αναγκαία. Για τον καθορισμό της περιεκτικότητας των μονοσακχαριτών, η ιμβερτοποίηση δεν είναι απαραίτητη πριν από την εφαρμογή της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού (Lane και Eynon), ώστε δεν προκύπτει κέρδος βάρους.

15 Κατά το προαναφερθέν άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 394/70, το ποσοστό καθαρότητας των σιροπίων υπολογίζεται διά της διαιρέσεως της συνολικής περιεκτικότητας σε ζάχαρη διά της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία και πολλαπλασιάζοντας το αποτέλεσμα επί εκατό.

16 Για τον καθορισμό της συνολικής περιεκτικότητας σε ζάχαρη, η τελευταία φράση της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του προαναφερθέντος κανονισμού 394/70 παραπέμπει στη «μέθοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1». Ενόψει του γράμματος και του περιεχομένου του άρθρου 13, παράγραφος 2, η παραπομπή στη «μέθοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1» αφορά τη μέθοδο

αναγωγής διά χαλκού (Lane και Eynon), εφαρμοζομένη στο ιμβερτοποιημένο διάλυμα σύμφωνα με τη μέθοδο Clerget-Herzfeld, και όχι σε ολόκληρη τη μέθοδο καθορισμού της περιεκτικότητας σε ζαχαρόζη που καθορίζεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1.

17 Πράγματι, το άρθρο 13, παράγραφος 2, για τον υπολογισμό του ποσοστού καθαρότητας των σιροπίων αναφέρεται μόνο στον καθορισμό της «συνολικής περιεκτικότητας σε ζάχαρη», δηλαδή της συνολικής περιεκτικότητας των διαφόρων ζαχάρων που περιέχονται στο σιρόπι. Το άρθρο 13, παράγραφος 1, αφορά, αντιθέτως, τον καθορισμό της περιεκτικότητας σε ζαχαρόζη, συμπεριλαμβανομένης της περιεκτικότητας σε άλλα ζάχαρα αναγόμενα σε ζαχαρόζη, προκειμένου να καθοριστεί το ύψος των εφαρμοστέων νομισματικών εξισωτικών ποσών ή των επιστροφών λόγω εξαγωγής.

18 Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, του προπαρατεθέντος κανονισμού 394/70, η περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με την αραιομετρική μέθοδο. Πάντως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο καθορισμός της ξηράς ουσίας του αρχικού σιροπίου μέσω της μεθόδου αυτής — ενώ η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του σιροπίου μετράται μετά την ιμβερτοποίηση του διαλύματος — δεν λαμβάνει καθόλου υπόψη το ενδεχόμενο κέρδος βάρους που προκύπτει από την ιμβερτοποίηση. Επομένως, είναι αναγκαία η πραγματοποίηση μιας κατ' αναλογίαν διορθώσεως της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία, λαμβάνοντας υπόψη το προερχόμενο από την ιμβερτοποίηση κέρδος.

19 Επομένως, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα δίδεται ως απάντηση ότι το άρθρο 13, παράγραφος 2, του προπαρατεθέντος κανονισμού 394/70 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το ποσοστό καθαρότητας ενός σιροπίου καθορίζεται σύμφωνα με την ακόλουθη μέθοδο:

α) η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του σιροπίου μετράται με την εφαρμογή της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού επί του ιμβερτοποιημένου διαλύματος·

β) η περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία του ιμβερτοποιημένου διαλύματος καθορίζεται μετρώντας την περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία του αρχικού σιροπίου με την αραιομετρική μέθοδο και προβαίνοντας σε διόρθωση του αποτελέσματος που λαμβάνεται με τον τρόπο αυτό, ώστε να ληφθεί υπόψη κάθε κέρδος της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία που προκύπτει από την ιμβερτοποίηση του σιροπίου·

γ) η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του ιμβερτοποιημένου διαλύματος διαιρείται διά της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία του ιμβερτοποιημένου διαλύματος και το αποτέλεσμα πολλαπλασιάζεται επί εκατό.

Εντούτοις, όταν δεν χρειάζεται ιμβερτοποίηση του σιροπίου για την εφαρμογή της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού, το ποσοστό καθαρότητας του σιροπίου υπολογίζεται διαιρώντας τη συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του σιροπίου διά της περιεκτικότητάς του σε ξηρά ουσία και πολλαπλασιάζοντας το αποτέλεσμα επί εκατό.

Επί του δευτέρου και του τρίτου ερωτήματος

20 Με το δεύτερο και το τρίτο ερώτημά του, το Finanzgericht ερωτά εάν είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν άλλες μέθοδοι πλην αυτών που προβλέπει το άρθρο 13, προκειμένου να μετρηθεί η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη ή η περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία ενός σιροπίου.

21 Από τις παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η σύγχρονη τεχνολογία καθιστά δυνατή τη χρησιμοποίηση πιο προχωρημένων μεθόδων, οι οποίες επιτρέπουν τον άμεσο προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε ζάχαρη καθώς και τον άμεσο προσδιορισμό της πυκνότητας, επομένως της ξηράς ουσίας. Πάντως, το άρθρο 13 του κανονισμού έχει ως σκοπό να ορισθεί ενιαία μέθοδος για τον καθορισμό της καθαρότητας του σιροπίου και, στη συνέχεια, της περιεκτικότητας σε ζαχαρόζη του σιροπίου, προκειμένου να διασφαλίζεται ίση μεταχείριση όλων των ενδιαφερομένων μερών. Επομένως, το γράμμα του άρθρου 13 δεν επιτρέπει τη χρησιμοποίηση άλλων μεθόδων εκτός αυτών που προβλέπονται από αυτό. Τεχνική προσαρμογή του κανονισμού μπορεί να γίνει μόνο μέσω τροποποιήσεως κατά την προβλεπομένη από τη Συνθήκη διαδικασία.

22 Επομένως, στα δύο τελευταία ερωτήματα του αιτούντος δικαστηρίου πρέπει να δοθεί ως απάντηση ότι το άρθρο 13 του προπαρατεθέντος κανονισμού 394/70 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι καμία άλλη μέθοδος εκτός της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού (μέθοδος Lane και Eynon) ή της αραιομετρικής μεθόδου δεν μπορεί να εφαρμοσθεί για τον καθορισμό της περιεκτικότητας σε ζάχαρη ή της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία ενός σιροπίου ή του ιμβερτοποιημένου διαλύματός του.

Επί των δικαστικών εξόδων

23 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 1ης Νοεμβρίου 1991 το Finanzgericht Hamburg, αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 1970, περί των λεπτομερειών εφαρμογής της χορηγήσεως επιστροφών κατά την εξαγωγή ζάχαρης, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το ποσοστό καθαρότητας ενός σιροπίου καθορίζεται σύμφωνα με την ακόλουθη μέθοδο:

α) η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του σιροπίου μετράται με την εφαρμογή της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού επί του ιμβερτοποιημένου διαλύματος·

β) η περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία του ιμβερτοποιημένου διαλύματος καθορίζεται μετρώντας την περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία του αρχικού σιροπίου με την αραιομετρική μέθοδο και προβαίνοντας σε διόρθωση του αποτελέσματος που λαμβάνεται με τον τρόπο αυτό, ώστε να ληφθεί υπόψη κάθε κέρδος της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία που προκύπτει από την ιμβερτοποίηση του σιροπίου·

γ) η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του ιμβερτοποιημένου διαλύματος διαιρείται διά της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία του ιμβερτοποιημένου διαλύματος και το αποτέλεσμα πολλαπλασιάζεται επί εκατό.

Εντούτοις, όταν δεν χρειάζεται ιμβερτοποίηση του σιροπίου για την εφαρμογή της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού, το ποσοστό καθαρότητας του σιροπίου

υπολογίζεται διαιρώντας τη συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του σιροπίου διά της περιεκτικότητάς του σε ξηρά ουσία και πολλαπλασιάζοντας το αποτέλεσμα επί εκατό.

2) Το άρθρο 13 του προπαρατεθέντος κανονισμού 394/70 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι καμία άλλη μέθοδος εκτός της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού (μέθοδος Lane και Eynon) ή της αραιομετρικής μεθόδου δεν μπορεί να εφαρμοσθεί για τον καθορισμό της περιεκτικότητας σε ζάχαρη ή της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία ενός σιροπίου ή του ιμβερτοποιημένου διαλύματός του.

Κακούρης Díez de Velasco Kapteyn

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Μαΐου 1993.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος

Κ. Ν. Κακούρης